

15. Syyskuuta 2004 - suomennettu 2008

Kuinka usein koira tulisi ruokkia - mitä laumassa metsästävä lihansyöjä kaipaa

Monet ihmiset ruokkivat koiriaan siitä näkökulmasta mikä on ihmiselle parasta. Valitettavasti koiran ruoansulatus poikkeaa suuresti apinan ruoansulatuksesta, joten sellainen päätelmä aiheuttaa paljon ristiriitoja ja epämiellyttäviä tuloksia.

Muutama epämiellyttävä tosiasia

Julkisten tutkimusten perusteella keskivertokoira tarvitsee päivässä raakaa ruokaa määrän, joka vastaa noin 2 % koiran aikuispainosta. Tällä tavoin se pysyy terveenä ja "normaalilla" aktiiviteettitasolla olosuhteissa, jotka eivät ole erityisen stressaavia.

Ongelmana on se, että koirat ovat geneettisesti ohjelmoituja (ja siihen täysin kykeneväisiä) syömään aterioita, jotka vastaavat 6-8 % niiden elopainosta – pienen paaston jälkeen jopa enemmän.

Noudattaen ihmisten mallia syödä vähintään kaksi kertaa päivässä koira lihoisi järjettömällä nopeudella, ellei omistaja pitäisi sitä koko ajan nälässä ("alati nälkiintynyt" on koiran tulkinta asiasta).

Ihmisen mahalaukku työstää yhtä ateriaa vain 3-4 tuntia. Sitten puolisuulanut ruoka kulkeutuu ohutsuoleen. Tavallisesti ihmiset syövät kolme ateriaa päivässä, mikä tarkoittaa, että mahalaukku on joka päivä tyhjä viimeistään keskiyöllä. Näin ihmisen mahalaukku saa lepoa seuraavaan aamiaiseen asti.

Koiran mahalaukku sulattelee täyttä ateriaa vähintään 24 tuntia, joskus jopa 30 tuntia. Pienet ateriat sulavat nopeammin, mutta ei tarvitse olla nero ymmärtääkseen, että koiran mahalaukku tuskin koskaan saa lepoa, ellei ole päiviä jolloin koira on kokonaan syömättä.

Mieti vielä kädellisten ja lihansyöjien eroja. Kun apina tuntee nälkää, se poimii hedelmän puusta jossa se istuu - välitön tyydytys! Kun susi tuntee nälkää, se alkaa metsästää – voi kestää päivä tai viikkoja kunnes se saa saaliin! Ihmiset väsyvät ja veltostuvat jättäessään aterian väliin. Jos näin tapahtuisi sudelle, sillä ei kovin usein olisi onnistunutta saalistusretkeä.

Biologisesti pätevämpi vaihtoehto

Luonnonvarainen keskivertosusi ei talvisin yleensä tapa syödäkseen useammin kuin kahdesti kuukaudessa. Usein sudet siis viettävät 3-6 päivää ahmien mahansa täyteen ja 8-10 päivää paastoten. Suurimmalle osalle koiranomistajista tämä on hiukan radikaalia.

Oma kokemukseni on osoittanut, että koirille, jotka ovat henkisesti ohjelmoituja tuntemaan itsensä "jatkuvasti nälkiintyneiksi" 6-8 % ateriat voivat olla sopivia. Koirille, jotka oppivat kokemuksen myötä, että ne tosiaan saavat reilun mahdollisuuden täyttää mahansa, ruoan syöminen vähenee noin 4 %:iin vain muutamassa viikossa.

Tarvittava 2 % päivittäinen ruoan määrä toteutuu koiran syödessä 4 % aterialla keskimäärin joka toinen päivä. Näin koira saa tuntea täydellistä kylläisyyden tunnetta.

Onko tämä toteutettavissa? Tottakai! Kysy miltä tahansa osaavalta eläintarhalla niin saat kuulla, että suuret lihansyöjät, jotka luonnossa tappaisivat saaliin, joka on isompi kuin mitä ne kerralla söisivät, ruokitaan pitämällä *vähintään* yksi paastopäivä viikossa. Tämä koskee myös koira-eläimiä, vaikka niiden korvattavuusarvo on pienempi kuin leijonan tai tiikerin.

Itse asiassa, tästä on hyvä esimerkki Tanskan Givskud ZOO-eläintarhasta. Heidän leijonatarhassaan eli lauma leijonia merkittävän suurella pinta-alalla. Useamman vuoden ajan leijonien terveys oli huono. Eläinlääkärilaskut olivat hyvin suuret ja omistaja harkitsi vakavasti koko tarhan sulkemista, syyttäen säättä (kylmempää kuin Afrikassa). Omistaja sai kuitenkin tietoa mahalaukun levosta ja lihansyöjien ruokailutiheydestä eräältä eläinlääkäriltä Tanskan Kööpenhaminan eläintarhasta. Omistaja lopetti päivittäiset ateriat ja ruokki leijonalaumaansa yhdellä lehmällä viikossa! Huomattavia parannuksia terveydessä alkoi näkyä jo alle neljässä kuukaudessa. Leijonat näyttivät voivan paljon paremmin, ne olivat leikkisiä ja aktiivisia. Vierailijat olivat innostuneita ja eläintarhan taloudellinen tilanne parani. Tämä oli 1987 ja leijonat voivat edelleen hyvin yhdellä viikoittaisella aterialla.

Jos koiranpennulle annetaan alusta alkaen mahdollisuus täyttää mahansa kohtuudenmukaisin ja säännöllisin väliajoin, se päätyy luonnostaan siihen, ettei se aikuisena halua ruokaa 24-30 tuntiin aterian jälkeen. Ellet ole ohjelmoinut pentua olettamaan ruokaa tulevan tietyin väliajoin se ei kärsi vaikka joutuisi odottamaan muutaman tunnin ("metsästysaikaa") ennen kuin se todella saa seuraavan ateriansa.

Muutama tärkeä huomio

Olen auttanut satoja ihmisiä ruokkimaan koiransa tällä tyyllillä - 3-4 aterialla viikossa. En ole kertaakaan saanut palautetta negatiivisista tai epämiellyttävistä vaikutuksista. Joitakin tuloksia joita voit saada aikaan:

- Koiran kerjääminen vähenee huomattavasti - tai katoaa. Yleensä pakkomielleet ruoasta vähenevät, samoin ruoan puolustaminen.
- Koirasta tulee emotionaalisesti tasapainoisempi ja tyytyväisempi, yleisesti rauhallisempi ja helpompi käsitellä ja kouluttaa.
- Tarvittava kuukausittainen ruoan määrä vähenee keskimäärin 78-85 %:iin siitä, miten paljon ennen ruokit.
- Et tule enää näkemään sulamatonta luuainesta ulosteessa.
- Koiran paino normalisoituu: ylipainoiset laihtuvat ja laihoille kasvaa lihaksia.
- Moni pieni terveysongelma katoaa.

Tärkeä kommentti: on vain yksi mahdollinen selitys vähentyneeseen ruoan tarpeeseen (vaikka aktiivisuustaso on pysynyt ennallaan) ja se on se, että ruoansulatus itse asiassa on paljon tehokkaampi kun suuri ateria saa viipyä mahalaukussa pidemmän aikaa (ja altistua suuremmalle määrälle ruoansulatusnesteitä). Koska ruoansulatus on tehokasta, tarvitaan vähempi määrä ruokaa. Se kertoo myös siitä, että tämä on biologisesti sopivin tapa ruokkia koira!

Siirtymävaihe

Jos yrität vaihtaa tällaiseen ruokintatyyliin nopeasti, yhdessä päivässä, tulet todennäköisesti kokemaan muutaman epämiellyttävän yllätyksen. Ensimmäinen on se, että koira saattaa oksentaa limaa jättäessäsi yhden aterian väliin. Syy ei ole se, että koira tarvitsisi ruokaa juuri siihen aikaan vaan, se että mahalaukku on ehdollistettu tuottamaan ruoansulatusnesteitä juuri siihen aikaan. Jos mahalaukku on tyhjä, nuo nesteet ovat jopa haitallisia koiralle. Pavlov voitti Nobel-palkinnon 1905 julkaistuaan tutkimuksensa tästä.

Toinen riski, jota ei tulisi sivuuttaa, on *malalaukun kiertymä*. Vaikka syitä tähän ei tarkasti tunneta, on tapauksia joissa koirat, jotka eivät olleet tottuneet täyttämään mahaansa, ovat saaneet mahalaukun kiertymän ahmittuaan mahansa täyteen. Se on ymmärrettävää koska koiran mahalaukku on hyvin lihaksikas ja se ikään kuin hieroo ruokaa ruoansulatuksen aikana. Heikolla mahalla, jota ei ole totutettu käsittelemään suuria määriä ruokaa, on huonommat mahdollisuudet suoriutua tehtävästä hyvin, verrattuna mahaan, joka on vahva ja lihaksikas ja joka tekee tällaista työtä säännöllisesti. Itse asiassa en ole kuullut yhdestäkään mahalaukun kiertymästä koiralla, joka syö täysiä aterioita 3-4 kertaa viikossa. Mikäli

tällainen ruokintatyyli olisi riski mahalaukun kiertymälle, tietäisin tusinoittain esimerkkejä. Tästä syystä näen tämän ruokintatyylin dramaattisesti vähentävän, ellei jopa poistavan riskin mahalaukun kiertymästä.

Sinulla on kaksi tavoitetta ruokinta-aikataulun muutoksessa, tässä järjestyksessä:

1. Varmista, että koira ei pysty ennakoimaan ruokinta-aikoja - tähän menee yksi tai kaksi kuukautta. Ei ole reilua koiraan kohtaan jättää tätä vaihetta väliin!
2. Varmista, että mahan lihaksilla on mahdollisuus kehittyä täyteen voimaansa, tarkkaan suunnitellun siirtymävaiheen aikana. Jos lähdet liikkeelle kahdesta päivittäisestä pienestä aterialta, siirtymävaihe kestää vähintään kolme kuukautta. Aloita siirtymävaihe lisäämällä pikkuhiljaa ruoan määrää joka aterialla sekä pidentämällä aikaväliä aterioiden välillä, pitäen puolihuolimattomasti kiinni aikataulutuksesta ja aterian koon tasosta.

Viimeiset varoituksen sanat

Älä *missään tapauksessa* yritä toteuttaa tätä ruokintatyyliä biologisesti sopimattomalla ruoalla kuten kuivamuonalla.

Lisäksi, muutamalle kääpiökoirarodulle on kehittynyt perinnöllinen maksaongelma, joka voi aiheuttaa diabeteksen kaltaisia tiloja paaston aikana. Tällaisille koirille *ei* tulisi toteuttaa kyseistä ruokintatyyliä.

Mogens Eliasen

Mogen Eliasen on Tanskan Århusin yliopistosta valmistunut kemisti. Hän on yli 30 vuotta työskennellyt sekä koirien, koirien omistajien, koirien kouluttajien että kokonaisvaltaista terveydenhuoltoa edustavien eläinlääkäreiden kanssa valmentajana, luennoitsijana ja koulutusmenetelmän kehittäjänä. Hän on kirjoittanut useita ainutlaatuisia kirjoja koirista ja vastuullisesta hoidosta. Niitä on tilattavissa osoitteesta www.k9joy.com. Hän julkaisee "[The Peeing Post](#)" -uutislehteä, joka sisältää paljon vinkkejä ja neuvoja kaikenlaisiin koiraongelmiin, erityisesti koulutukseen, käytökseen, ruokintaan ja terveydenhuoltoon.

Lähetämällä lyhyen viestin englanniksi osoitteeseen contact@k9joy.com saat lisätietoja Mogens Eliasesta sekä linkkejä hänen julkaisemiinsa artikkeleihin.